

РЕШЕНИЕ

№ 37446

гр. София, 29.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 86 състав, в
публично заседание на 17.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златил Чолаков

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **4537** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 121 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Делото е образувано по жалба на Д. К. Д., с адрес [населено място], [улица], вх. А, ап. 3, чрез адв. П., срещу Заповед № РД14-258/25. 03. 2026 г. на Министъра на културата, с която на основание чл. 107, ал. 1, т. 10 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя на длъжността "главен експерт", поради определяне на длъжността по чл. 16а, ал. 1 за заемане при пълно работно време.

Оспорва се заповедта като незаконосъобразна и се иска отмяната ѝ. Жалбоподателят счита, че заповедта е издадена при съществени нарушения на административно - производствените правила и в нарушение на материалния закон, нарушен е също принципа на съразмерност, заложен в чл. 6 от АПК. Излага съображения и представя доказателства, във връзка с проведен последващ конкурс за заемане на длъжността на пълно работно време, в който не е назначено друго лице, като според него прекратяването на служебното правоотношение е извършено тенденциозно и е следствие на изпълнение на неговите задължения, а именно изготвени становища до министъра на културата, които се отнасят до установени от него действия и бездействия на служители на Министерство на културата. В съдебните заседания жалбоподателят се явява лично и заедно със своя процесуален представител поддържат изцяло жалбата на посочените основания. Претендира разноски.

Ответникът – Министърът на културата се представлява от процесуален представител юрк. А. К. и моли за отхвърляне на жалбата, като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните и се установява от приложената административна преписка и личното кадрово досие на жалбоподателят, че Д. К. Д. е назначен със Заповед № РД14-1253/12.12.2025 г. на Министъра на културата, на основание чл. 16а, чл.9 и чл.10, ал. 3 от Закона за държавния служител /ЗДСл/, на длъжност „Главен експерт“ в дирекция „Авторско право и сродните му права“ в Министерство на културата, на непълно работно време - 6 часа и 30 часа седмично при 5-дневна работна седмица, за неопределен срок. От приложеното кадрово досие на държавния служител се установява, че Д. Д. е приел назначението и е подписал всички изискуеми във връзка със заеманата длъжност декларации / л. 24-29 от делото/.

На основание Докладна записка /ДЗ/ рег. № 24-12-107 от 12.03.2026 г. на М. М., директор на дирекция „Авторско право и сродните му права“ с цел организационно оптимизиране с оглед обема и сложността на възложените на дирекцията задачи, е предложено да бъде извършена трансформация в длъжностното разписание на дирекция „Авторско право и сродните му права“, като една щатна бройка за „главен експерт“ на 6-часов работен ден се трансформира в щатна бройка за „главен експерт“ на 8-часов работен ден. В ДЗ е посочено, че се очаква промяната да допринесе за по-добро изпълнение на възложените задачи и по-пълното използване на наличния административен капацитет, като същата е от организационен и функционален характер и няма да засегне общата численост на дирекцията.

Със Заповед № РД10-35 от 25.03.2026 г. на Министъра на културата, на осн. чл. 5, ал. 2 и чл. 11, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерството на културата, във вр. с чл. 11, ал. 1 и чл. 14, ал. 2 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията и на база одобрената ДЗ рег. № 24-12-107 от 12.03.2026 г. на М. М., директор на дирекция „Авторско право и сродните му права“ нарежда една щатна бройка на длъжността „главен експерт“ с дневна продължителност на работното време – 6 часа да се трансформира в една щатна бройка от длъжност „главен експерт“, определена за заемане на пълно работно време – 8 часа. С тази заповед министъра нарежда от дата 25.03.2026 г. промяната да се отрази и в длъжностното разписание на Министерство на туризма.

Във връзка с утвърдените промени със Заповед № РД10-35 от 25.03.2026 г. на Министъра на културата и въз основа на новото утвърдено длъжностно разписание, Министърът на културата издава Заповед № РД - 14-258/25. 03. 2026 г., с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя, на основание чл. 107, ал. 1, т. 10 от ЗДСл, като със същата е определено и дължимото обезщетение по чл. 61 от ЗДСл.

От жалбоподателят по делото са представени извадки от проведени други конкурсни процедури в Министерството на културата, както и документи във връзка с провежданите конкурсни процедури, които съдът е приел по делото, но не кредитира, доколкото са неотносими към предмета на настоящото производство.

От ответника са изискани, представени и приложени по делото множество писмени доказателства, сред които поименно щатно разписание към 25.03.2026 г., индивидуални работни планове на служителите в дирекция „Авторско право и сродните му права“, докладни записки и становища, които жалбоподателят е изпращал до министъра на културата и др.

Чрез част от изисканите и представени от ответника доказателства, жалбоподателят се домогва да докаже твърденията си за налично тенденциозно отношение спрямо него в Министерство на културата, който факт се явява неотносим към предмета на доказване по същество и съдът не ги кредитира като доказателства по делото.

При така установените факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Процесната заповед е връчена на 25.03.2026 г. и подлежи на обжалване в 14 дневен срок. Жалбата е подадена чрез системата за сигурно електронно връчване на 08.04.2026 г., с което е спазен срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Прекратяването на служебното правоотношение е извършено от компетентен административен орган – органът по назначаването, който в случая е Министърът на културата. При издаването на административния акт е спазена установената писмена форма. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при издаване на административния акт. Въз основа на това, съдът прави извод, че не са налице основания за отмяна на оспорената заповед на основание чл. 146, т.1, т.2 и т.3 от АПК.

Въз основа на събраните доказателства по делото, не се констатира и нарушения на материалния закон и целта на закона, обосноваващи отмяната на оспорения акт, на основание чл. 146, т.4 и т. 5 от АПК.

Като правно основание за издаване на процесната заповед е посочена разпоредбата на чл. 107, ал. 1, т. 10 от ЗДСл, съгласно която органът по назначаването прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато длъжността по чл. 16а, ал. 1 бъде определена за заемане при пълно работно време. Тоест, за да бъде изпълнен фактическия състав на нормата на чл. 107, ал. 1, т. 10 от ЗДСл е необходимо първо служителя да е назначен на длъжност по чл. 16а, ал. 1 /на непълно работно време/, второ длъжността, на която е назначен да бъде определена за заемане при пълно работно време. В конкретния казус са изпълнени и двете кумулативно изискуеми предпоставки.

По делото не се спори, а и от заповедта за назначаване и приложеното към кадровото досие доказателства, безспорно е установено, че Д. К. Д., е назначена със Заповед № РД14-1253 от 12.12.2025 г. на Министъра на културата, на основание чл. 16а от ЗДСл, на непълно работно време - 6 часа, на длъжност „главен експерт“, в дирекция „Авторско право и сродните му права“.

Със Заповед № РД10-35 от 25.03.2026 г. на Министъра на културата, на осн. чл. 5, ал. 2 и чл. 11, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерството на културата, във вр. с чл. 11, ал. 1 и чл. 14, ал. 2 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията и на база одобрената ДЗ рег. № 24-12-107 от 12.04.2026 г. на М. М., директор на дирекция „Авторско право и сродните му права“, е утвърдено Длъжностно разписание и поименно щатно разписание на длъжностите в Министерство на културата, като се установява от Длъжностното разписание /л. 137-140 от делото/, че за дирекция „Авторско право и сродните му права“, от 25.03.2026 г. по т.5, е налична една щатна бройка на длъжността „главен експерт“ и тя е определена за заемане на пълно работно време, по служебно правоотношение, Експертно ниво 2, ниво на осн. месечна заплата 14, образование „Бакалавър“, ранг III младши, с минимален професионален опит 3 г.

Служебното правоотношение на Д. К. Д. е прекратено на основание чл. 107, ал. 1, т. 10 ЗДСл, съгласно която органът по назначаването прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато длъжността по чл. 16а, ал. 1 бъде определена за заемане при пълно работно време. В настоящия случай са изпълнени предпоставките на визираната разпоредба. Съгласно чл. 16а, ал. 2 ЗДСл длъжностите, които могат да се заемат при непълно работно време, се определят в длъжностното разписание на съответната администрация, като дневната продължителност на непълното работно време не може да е по-кратка от 4 часа и по-дълга от 6 часа, т. е. за да е налице непълно работно време за определена длъжност, то тя трябва да е определена като такава в длъжностното разписание.

Видно от утвърденото длъжностно разписание към дата 25.03.2026 г. длъжността, на която е бил назначен жалбоподателя, при условията на чл. 16а, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл - на непълно работно,

следва да се заеме при пълно работно време. В изпълнение на разпоредбата на чл. 107, ал. 1, т. 10 от ЗДСл., органът по назначаване е издал оспорената Заповед № РД14-258 от 25.03.2026 г., като фактическият състав на посочената разпоредба се изчерпва с определяне на длъжността за заемане на пълно работно време. Също така съгласно чл. 16а, ал. 3 от ЗДСл., във връзка с чл. 107, ал. 1, т. 10 от ЗДСл., не се допуска преназначаване на лицето на същата длъжност, ако тя бъде определена за заемане на пълно работно време.

За пълнота следва да бъде посочено, че възможността определена длъжност да бъде заета на непълно работно време на основание чл. 16а, ал. 1 във връзка с чл. 10, ал. 3 ЗДСл представлява изключение от общия принцип, съгласно който длъжностите за държавни служители се заемат след провеждане на конкурс. При назначаването по реда на чл. 16а, ал. 1 ЗДСл на непълно работно време такова конкурсно изискване не е предвидено. Основната цел на ЗДСл е осигуряването на възможно най-добър кадрови състав на държавната администрация чрез конкурсното начало и съревнованието между кандидатите въз основа на техните професионални качества, съгласно чл. 10, ал. 2 ЗДСл. Поради тази причина при наличие на посоченото законово основание / чл. 107, ал. 1 , т. 10/ органът по назначаването разполага с правомощието едностранно и без предизвестие да прекрати служебното правоотношение със съответния служител.

Предвид изложените по – горе мотиви настоящият съдебен състав намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Предвид изхода на делото, такива му се дължат, като при определяне на размера му, съдът взе предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, като счете, че следва да се присъди възнаграждение в размер на 102,26 евро.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 АПК, настоящият съдебен състав на Административен съд София - град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. К. Д., срещу Заповед № РД14-258/25. 03. 2026 г. на Министъра на културата , с която на основание чл. 107, ал. 1, т. 10 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя на длъжността "главен експерт", поради определяне на длъжността по чл. 16а, ал. 1 за заемане при пълно работно време.

ОСЪЖДА Д. К. Д., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Министерство на културата сумата от 102,26 евро, съдебно-деловодни разноски по делото, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението, пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: